

en klar og tydelig Overenskomst, og om man end maaske fra forskellige Sider og set fra forskellige Synspunkter kan have noget at indvende imod Formen, saa burde dog en Overenskomst, der er truffet, ogsaa holdes.

Der har været udtalt her i Salen af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), at der ogsaa har rørt sig nogen Uvillie ude i Befolkningen mod, at Folketingsmændenes Antal forøgedes. Jeg forstaar ikke denne Bevægelse, thi det er jo dog egentlig ikke saa forfærdeligt, om Rigsdagsmændenes Antal skulde forøges med nogle Stykker. Naar man ser hen til Befolkningens Tilvækst i de Aar, der er gaaet, siden det nuværende Antal af Folketingsmænd blev fastsat, vil man se, at den Repræsentation, Befolkningen har faaet, er blevet ringere, idet Befolkningsmængden er steget i langt højere Grad end Rigsdagsmændenes Antal. Og hvad Bekostningen angaar, synes jeg heller ikke, at den kan spille nogen stor Rolle. Jeg forstaar derfor ikke den Uvillie, og jeg forstaar ikke, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds kunde give denne Uvillie Udtryk. Det forekommer mig, at jeg kan erindre, at der under de Forhandlinger, der er førte indenfor Grundlovspartierne, fremkom et Forslag fra en Folketingsmand og fra en Landstingsmand, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds vistnok kender bedst, et Forslag, som gik ud paa at faa 144 Folketingsmænd. Naar man altsaa selv har været med til et Forslag om en saa betydelig Forøgelse af Folketingsmændenes Antal, til et større Antal end det, der nu er foreslaaet her, saa forekommer det mig, at man noget har tabt Retten til at tale om de mange nye Rigsdagsmænd og Retten til at tolke Uvillien imod dem.

Det Forslag, der foreligger her, er jo, som jeg før sagde, omtrent enstemmigt sendt herop fra Folketinget — selv det konservative Parti paa en enkelt Undtagelse nær undlod jo at stemme imod det —, og dette Lovforslag er fremgaaet af en ganske frivillig Overenskomst mellem de Partier, som ønsker Grundloven forandret. Højre og de Frikonservative har ikke været med, de har meldt sig fra, det maa blive deres Sag, men for de andre, der har været med til denne Overenskomst,

forekommer det mig, at den maa være bindende. Jeg skal meget beklage, om det viser sig, som det ærede 9de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) udtalte, at det foreliggende Lovforslag ikke kunde gennemføres her i dette Ting, men jeg vil ligesom det ærede 9de kongevalgte Medlem udtale Ønsket om, at vi, naar dette Lovforslag har været til Forhandling her, gennem en rolig og saglig Forhandling maa kunne naa til Enighed saaledes, at man blev klar over, hvad man selv vil, eller, rettere sagt, at det ledende Parti her i Rigsdagen, Venstrepartiet, blev enig om, hvad det selv vilde, for forinden vil det jo være ret umuligt for andre Partier, et Mindretalsparti som det, jeg tilhører, at kunne slutte sig til det. At slutte Overenskomster saadan hvert Øjeblik for saa at gaa fra dem igen og finde paa noget nyt, bliver jo ogsaa kedeligt i Længden. Jeg synes derfor, det kunde være rigtigt, at det ledende Parti i denne Sag, som jo Venstre ganske naturligt er, bliver enig om, hvorledes det selv vil have det. Saa tvivler jeg ikke om, at det Parti, jeg tilhører, vil stille sig imødekommende, saa vidt det er os muligt, og, som sagt, vi har vist gennem de Forhandlinger, der har været førte, at vi har fulgt de forskellige Overenskomster, der er kommet frem, og bestræbt os for, at de kunde blive holdt. Jeg føler mig overbevist om, at vi vil gøre det fremdeles, idet det, som for os er Hovedsagen, er Gennemførelsen af den almindelige Valgret, saaledes at Befolkningens forskellige Dele i repræsentativ Henseende bliver stillet ens. Og det maatte, synes jeg, ikke kunne være saa vanskeligt at komme til Klarhed over, hvad det er, man egentlig vil. Sagen er jo nu saa gennembrøttet paa Kryds og tværs, og man er havnet i dette Lovforslag. Og det er jo, som min ærede Partifælle, der var Ordfører i det andet Ting, sagde, ikke noget Ultimatum, Folketinget har sendt os op, der vil selvfølgelig kunne tages forskellige Ændringer, der kunde være hensigtsmæssige og bidrage til Sagens Gennemførelse, naar dette ikke sker paa Bekostning af den Ret, som man stræber at erhverve gennem den nye Grundlov, naar det ikke sker paa Grundlag af nogen som helst Art af Privilegiums Opretholdelse. Jeg skal anbe-